

ERYDAN (5) *sb m*

e prawdopodobnie jasne; a pochylone.

sg N Erydån (1). ◇ G Erydåna [w znac. 2] (1), Erydånu [w znac. 1] (1). ◇ A Erydåna (1). ◇ I Erydånem (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Mityczna rzeka, której nazwę przeniesiono na Nil, Pad i in. [Eridanus – rzeka we Włoszech albo Longobardylej, też Padus zwana Mącz 107d] (1) : Iupiter zrzucił iy [Phätona] na doł do rzeki Eridanu. ModrzBaz 107 marg.*

2. *astr. Gwiazdozbiór nieba południowego, nazwany od mitycznej rzeki (4) : Eridaná vyřrzy wřchodzącego Zegłarz [!]/ ná Orioná czekáiąc lámégo KochPhaen 24, 14, 21 [2 r.].*

MK